

ज्यतः अनिष्टपरिहारेण चिकित्सां कुरुतः । तावुभौ कवी
विद्वांसौ देवौ द्योतमानौ प्रचेतसौ प्रकृष्टज्ञानौ ताविन्द्रार्थ-
मिन्द्रियं धत्तः शक्तिं पोषयतः तावुभावाज्यं पीताम् ॥

अष्टममन्त्रमाह । “होतायक्षत्तिस्त्रो देवीः । त्रयस्त्रिधा-
तवोऽपसः । इडा स्वरस्वती भारती [४] । महीन्द्रपत्नीर्हवि-
ष्मतीः । वियन्त्वाज्यस्य होतर्यज” इति । अष्टमप्रयाजदेवता-
रूपस्याग्नेस्त्रिमूर्त्तयः तिस्रस्ताः पूजयतु । कीदृश्यस्ताः देवीः
द्योतनात्मिकाः, अपसः कर्मानिमित्तं त्रिधातवः त्रीणि शरी-
राणि धारयिष्यः, अतएव त्रयः त्रिलोमात्मिकाः इडादीनि
तासां नामधेयानि, ताश्च मही महत्यः पूज्याः इन्द्रपत्नीः
इन्द्रस्य पालयिष्यः, हविष्मतीः अस्मद्भक्तेन हविषा युक्ताः ।
तादृश एता आज्यं वियन्तु ॥

नवममन्त्रमाह । “होतायक्षत्त्वष्टारमिन्द्रं देवम् । भिषजं
सुयजं घृतश्रियम् । पुरुरूपं सुरेतसं मघोनिम् । इन्द्राय
त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि । वेत्ताज्यस्य होतर्यज” इति । त्वष्टृशब्देन
नवमप्रयाजदेवतारूपोऽग्निरुच्यते, तं होता पूजयतु तद्वारेण
इन्द्रं पूजयति । कीदृशमिन्द्रं देवं द्योतनात्मकं, भिषजमनिष्ट-
व्याधिचिकित्सकं, सुयजं सुखेन यष्टुं शक्यं, घृतश्रियं घृत-
सेविनं, पुरुरूपं तत्तद्यजमान-गृहागमनाय बज्ररूपधारिणं,
सुरेतसं शोभनापत्ययुक्तं, मघोनिमन्त्रवन्तम् । ईदृशायेन्द्राय
स त्वष्टा इन्द्रियाणि क्रियासामर्थ्यानि दधत् पोषयतु आज्यं
पिबतु ॥